

SBOROVÁ SHROMÁŽDĚNÍ

ČERVENEC - SRPEN 1999

9.00 ČK	Jiří Gruber	4. července	9.00 BD	Naděje Popelářová
14.15 Rych	Jiří Gruber	<i>5. po Trojici</i>	13.45 Tiš	Naděje Popelářová
9.00 ČK	Jiří Gruber	11. července	9.00 BD	dr. Josef Veselý
		<i>6. po Trojici</i>		
9.00 ČK	dr. Jan Pokorný	18. července	9.00 BD	Jaroslav Vitek
14.15 Rych	Milan Klapetek	<i>7. po Trojici</i>	13.45 Tiš	Jaroslav Vitek
9.00 ČK	dr. Jan Veselý	25. července	9.00 BD	Jaroslav Vitek
		<i>8. po Trojici</i>		
9.00 ČK	Karel Čápek	1. srpna	9.00 BD	Naděje Popelářová
14.15 Rych	Olga Tydlitátová	<i>9. po Trojici</i>	13.45 Tiš	Jaroslav Vitek
9.00 ČK	Olga Tydlitátová	8. srpna	9.00 BD	Jaroslav Vitek
		<i>10. po Trojici</i>		
9.00 ČK	Olga Tydlitátová	15. srpna	9.00 BD	Jaroslav Vitek
14.15 Rych	Jiří Gruber	<i>11. po Trojici</i>	13.45 Tiš	Jaroslav Vitek
9.00 ČK	Jiří Gruber	22. srpna	9.00 BD	
		<i>12. po Trojici</i>		
9.00 ČK	Olga Tydlitátová	29. srpna	9.00 BD	Jaroslav Vitek
		<i>13. po Trojici</i>		

LEGENDA: BK Betlémský kostel
ČK Červený kostel
Rych Újezd - Rychmanov
fara Opletalova 6

BD Blahoslavův dům
Tiš Tišnov
Kuř Kuřim
VP Večeře Páně

SESTŘEDNĚNÍ

ČERVENEC 1999

ČÍSLO 7

ROČNÍK 1

Bohoslužby smíření
Jan Přemysl Šebesta
Ekumena v Rychmanově
Víkend na Blažkově
Společně na cestě:
církev v Apeldoormu
Potopa v Diakonii
Služby Boží o prázdninách

Prázdniny

Jsem šťastný. Mám volno. Čas pro sebe. Čas pro tebe. Očekávám mnoho – slunce, oblaka, vítr, vodu, dálky, přátele.

Otevři mi oči pro krásu svého světa. Dej mi pozorný sluch pro hlas stvoření. Děkuji ti za dny volnosti. Dej, ať nasbírám sílu, abych byl laskavější.

Setkám se s lidmi, blízkými i cizími. Děkuji ti a prosím tě, abych jim dovedl naslouchat, abych se přiblížil jim i jejich světu, abych jim porozuměl, neboť mám čas.

Dej mi slova a činy, které dávají radost. Na všech cestách ať je se mnou tvá láska. Dej, ať se vrátím domů bohatý zkušenostmi a novou silou.

Všechny bytosti, ať mluví či mlčí, zvěstují tebe.

Řehoř Nazíanský

Víkend na Blažkově

Jak jistě víte, konal se koncem května rodinný víkend na Blažkově. Většina účastníků (bylo nás 36) přijela v pátek odpoledne nebo večer. Bratr Bureš nám rozdělil chatky k ubytování a jakmile dorazili všichni, konalo se v jídelně seznamování. Každý o sobě pověděl pár slov: z kterého sboru pochází, kterou má oblíbenou biblickou postavu, jídlo a barvu.

V sobotu ráno po skvělé snídani, kterou připravil bratr Nagy (doma napekl koláče) nám byly rozdány papíry s otázkami, které se týkaly první části Otčenáše. Když si je všichni rozmysleli, bratr farář měl ke každé odpovědi krátké zamyšlení, ke kterému mohli účastníci připojit svůj názor či zkušenost. Odpoledne pak proběhla podobným způsobem i druhá část výkladu Modlitby Páně.

Děti a mládež hráli (spíš se pokoušeli hrát) ve volném čase volejbal, softbal a podobné hry. Po obědě bohužel musel odjet bratr Nagy na sjezd spolužáků, ale udělal nám jídlo do zásoby, takže stačilo, když jsme si je později ohřáli.

Večer se konaly hry, v kterých proti sobě soutěžily tzv. "rodinné klany" v různých disciplínách. Např. štafeta s toaletním papírem kolem jídelny, hledání v bibli, přelévání vody z mističky do mističky.

Nedělní dopoledne zakončil bratr farář Gruber své povídání o Otčenáši rozhovorem, na němž se podílela většina z přítomných dospělých účastníků.

Po obědě jsme se postupně rozjížděli domů.

Myslím, že to byl skvělý víkend a také skvělý nápad. Takové akce by se mohly konat častěji.

Eva Klocová

Ekumena v Rychmanově

Na sobotu 8. 5. odpoledne jsem dostal pozvání do penzionu pro důchodce, který byl nedávno postaven v Újezdě u Brna, k slavnostnímu otevření kaple. Bude sloužit obyvatelům domova, kterých je kolem padesáti, ke ztišení, modlitbám a příležitostným bohoslužbám.

Bylo to milé ekumenické setkání, na němž jsem se podílel spolu s dvěma místními katolickými faráři a kazatelem církve československé. Uvítal nás pan starosta. Kaple je nevelká místnost, v které je rozvěšeno několik náboženských obrazů, které věnovali obyvatelé penzionu.

Dnes je naplněna do posledního místa. Řada lidí stojí ještě na chodbě, včetně pěveckého sboru. Přišli i členové naší kazatelské stanice. Se svými kolegy si rychle rozdělujeme úkoly. Katoličtí faráři mají na starosti úvod, já jsem slíbil kázání, československý farář má přímluvné modlitby. Požehnání máme všichni společně. Myslím, že nikdo nepoznal, že něco podobného děláme poprvé. Za text kázání jsem si vybral 21. kapitolu knihy Zjevení. Mluví se tu o nové zemi a novém nebi. Ale ne o nových lidech. Nové nebe a nová země tu budou pro nás. Proto má smysl i ve stáří trpělivě žít, navzájem si pomáhat a snášet mnohá protivenství. Máme se na co těšit. Jednou se spolu setkáme v nebi.

Místní katolický pěvecký sbor zpívá. Důvěřuj se v Pána a na závěr jednu mariánskou píseň. Ale copak by se člověk mohl zlobit? Stačí si to přeložit. Místo na Marii myslím na jejího Syna, Ježíše Krista. Odpoledne končí u výborných koláčů, kávy a čaje. S panem starostou rozebíráme stoupající nezaměstnanost v Újezdě. Po chvíli se však loučím. Ještě mě čeká příprava na neděli.

Jiří Gruber

Rozhovor

s Gerdou Kim z Apeldoornu (Holandsko)

Paní Gerda Kim žije se svou rodinou v Apeldoornu a účastní se práce tamního reformovaného sboru v Ordenu (Opstandingskerk). Aktivně podporuje partnerské vztahy mezi uvedeným sborem a Brnem II. Přijíždí často do Brna. Někteří její přátelé v Holandsku ji už nějaký čas říkají Gerda KimOVÁ.

Jak hodnotíte dosavadní kontakty mezi vaším sborem a Brnem II?

Když jsme kdysi (už to bude deset let) začínali, říkali jsme si: Co jim chceme nabídnout, když sami máme prázdné ruce? Ukázalo se, že je to jinak. Potvrdilo se nám, že je na místě, když máme respekt před tím, jak dnes církev usiluje vpravdě žít jako církev. Setkáváme se s tím i u vás v Brně a povzbuzuje nás to. Vlastně vám dost závidím (a nejenom já sama), jak ve vašem sboru žijete jako lidé, kteří patří k sobě. Z toho se můžeme hodně učit, takže je to důležité setkávat se a spolupracovat. Když se o něco snažíme, potřebujeme lidi, kteří mají výrazný motiv. Spolupráce znamená, že se lidé setkají, vzájemně se poznávají, snaží se naslouchat jeden druhému – a tak je možné lépe porozumět, co je vlastně ten úkol, který jsme obdrželi jako úkol životní.

A velmi nás těší, když se prostě jednou za čas s vámi vidíme!

Jak vidíte budoucnost těchto kontaktů?

Velmi kladně, nejen proto, že jsem optimistka. V průběhu let jsme se velice sblížili. Docela jsme se naučili rozumět vzájemně svým kulturám. Vzájemné kontakty nepředstavovaly jakýsi jednosměrný provoz. Jsou z nás partneři. Myslím, že dosa-

vadní dobrý vývoj potvrzuje, že jsme se naučili navzájem si důvěřovat. A to je výtečné východisko do budoucnosti.

Které otázky dnes zaměstnávají církev v Apeldoornu nejaktuálněji?

Pravděpodobně se teď nejvíc musíme zaměstnávat tím, jak získat co nejvíc spolupracovníků pro pastorační působení sboru, a jak postupovat, abychom byli opravdu sbor. Pastorační spolupracovníci mají výjimečně důležitou úlohu. Organizují to, čemu říkáme: “velké domácí návštěvy”. Probíhá to tak, že se asi deset lidí sejde v něčí domácnosti a hovoří o biblických, věroučných, etických a církevních otázkách. Lidé si v takové skupině mohou intenzivně vzájemně naslouchat a učit se vzájemně otevřenosti. V naší společnosti přibývá lidí na okraji církve a lidí, kteří si připadají osamělí. Tady se objevuje jakási příležitost, aby našli zájem otevřeného společenství. Sekularizaci doprovází to, že církev v tom, co se snaží konat, často “běží naprázdno”. Trápí nás to.

Při návštěvě u nás jste hovořila o tom, že v Holandsku klesá zájem o církev. Co vlastně dělají lidé, kteří církev opouští? Patří potom do nějaké náboženské pospolitosti, nebo zůstanou lhotejní ve vztahu k církvi a náboženství vůbec?

Myslím, že musím začít vysvětlením. Před 14 lety se tři nizozemské církve (dvě velké reformované církve a církev luterská) po důkladném zvažování rozhodly pro mnohostrannou spolupráci. Tomu pokusu říkáme “církev společně na cestě”. Někteří církevníci to vadí a z těchto církví odcházejí do společenství konfesijně vyhraněných. Jiní prostě ztratili zájem o církev. Tvrdí, že pro víru v Boha žádnou církev nepotřebují. Zejména pro mladé lidi církev často představuje prostor, ve kterém nenalézají nic nového. Církevní řeč je jim příliš složitá a způsoby prostě staromódní. Společensky sbor už většinou nepředstavuje místo, kde se lidé setkávají.

Jiné náboženské skupiny možná nabízejí lidem (i mladým lidem) víc pocitu bezpečí, nenutí je k vlastní odpovědnosti – tu přejímá skupina nebo její vůdce. Z tohoto hlediska se jeví jako příliš náročné nejenom společenství evangelických církví, ale také katolická církev v naší zemi. Také ona prožívá úbytek členů a odliv zájmu.

Vyprávěla jste nám také, že se církev musí z ekonomických příčin vzdát některých svých budov. Tím ale ztrácí

také možnost pokračovat v té činnosti, která tam probíhala. Zkoušejí se hledat a uplatňovat jiné činnosti jinde? Jaké?

Letos musíme uzavřít pět kostelů “církví společně na cestě”, mezi nimi i náš kostel v Ordenu. Dojde k tomu před koncem roku. Jako sbor se přidáme k jinému z apeldoornských sborů a budeme se setkávat s jeho společenstvím v jeho kostele. Integrace bude zpočátku určitě obtížná; musíme si naslouchat, učit se společně rozhodovat a mít navzájem jak respekt, tak trpělivost. Dobrý úmysl už máme, s Boží pomocí se nám může podařit být opravdu novým společenstvím. Vedle toho se však naše sbory snaží o to, aby vystupovaly se zvěstí v nových formách a nových prostorách. Mladí lidé v západní čtvrti města nastudovali muzikál na motivy knihy Ester – vystupují s ním a mají úspěch. Obdobně bychom mohli uvést třeba akce, při nichž mladí křesťanští hudebníci pozvou veřejnost na vystoupení ve sportovní hale. Určitě nás napadnou další věci, se kterými bychom mohli oslovit a zaujmout veřejnost.

(Otázky položil a odpovědi přeložil Jaroslav Vítek.)

Zprávy ze staršovstva - Brno II.

Na červnové schůzi staršovstvo znovu posoudilo možnosti uzavření smlouvy o spolupráci mezi sborem Brno II a Střediskem diakonie ČCE v Brně na Hrnčířské ul. Rozhodlo se uzavřít smlouvu se střediskem na základě návrhu smlouvy vypracovaného v květnu t.r. Smlouva ukládá staršovstvu jako povinnost pečovat o sestavení představenstva střediska diakonie. Staršovstvo má v úmyslu obrátit se dle doporučení dosavadního představenstva střediska na ostatní brněnské evangelické sbory s prosbou o spolupráci v této záležitosti – zejména proto, že až dosud pracovali v představenstvu střediska zastupci dalších evangelických sborů v Brně. Staršovstvo se rovněž věnovalo podrobněji hospodářským otázkám. Rozsah a variabilita ekonomických úkolů a povinností možná už dosáhla hranici, po kterou bylo ještě možné předpokládat, že hospodaření sboru a správu budov bude moci i v budoucnosti zvládat každý sbor výhradně formou činnosti dobrovolných, případně snad pouze příležitostných spolupracovníků. Zaujalo nás zjištění, že v našich partnerských sborech v cizině se napořád hospodaření sboru organizuje na úrovni sdružených skupin sborů. Nebude to snad i pro naše sbory návod, jak vytvářet budoucí hospodářské modely? Staršovstvo rozhodlo o datu vykonání sbírky solidarity sborů (27. června) ve sboru Brno II. Přejeme všem čtenářům krásné léto!

Bohoslužby smíření v Červeném kostele

Konaly se na svatodušní neděli v zaplněném kostele. Předcházely jim však měsíce a týdny úzkostí. Ozvou se vůbec ještě alespoň někteří členové německého luterského sboru? Vždyť neznáme ani jednu konkrétní adresu. Budou moci ve svém věku ještě přijet? Neodradí je bolestné vzpomínky na vyhnání? K tomu přistoupily i rozpaky na naší vlastní straně. Bude-me své německé krajany schopni - i po víc jak 50 letech - přijmout jako své bratry a sestry? Nemají snad podíl na rozbití naší demokratické republiky? Copak můžeme zapomenout na stovky a tisíce českých vlastenců, kteří zahynuli v koncentračních táborech a Kounicových kolejích? Nebylo by lepší nejtít staré rány?

Ale kdo jiný než právě křesťané jsou povoláni tyto nezahojené rány uzdravovat? Copak jsme v oběti Ježíše Krista nepřijali všichni mnohem víc, než jsme ztratili lidskou vinou a krutostí? A kdo jiný než právě náš sbor by měl usilovat o konkrétní a viditelné smíření, jestliže užíváme kostel, faru a bohoslužebné nádoby našich německých krajanů? V roce 1945 jsme to vše přijali jako konfiskát od státu. O letošních svatodušních svátcích jsme toto dědictví symbolicky přijali od těch, kteří tu kázali a naslouchali stejnému evangeliu jako my.

Přijelo sice jen sedm bratrů a sester, ale symbolicky zastupovali všechny, které jsme chtěli a mohli pozvat. Bratr Hans Fischer, dnes církevní rada na penzi žijící ve Vídni, byl v Červeném kostele ordinován a necelý rok tu působil jako vikář. Jeho manželka Liselotte chodila do základní evangelické školy v budově naší fary a

později pomáhala při dětských bohoslužbách, kde se seznámila se svým budoucím manželem. Oba mluví velice dobře česky stejně jako bratr Theodor Hlouschek, který je sice katolík, ale během válečných let hrál několik let luteránům na varhany v Červeném kostele, protože jejich varhaník zahynul na frontě. Mohl nám proto vyprávět mnoho zajímavých detailů ze života sboru a někdejšího vzájemného soužití brněnských Čechů a Němců. Dnes působí jako profesor hudby ve Výmaru. Dalšími hosty byli manželé Eckertovi. Dr. Eckert žije v Hersbrucku. Je předsedou Obce německých evangeliků ze Sudet a zároveň tajemníkem Společnosti Johanna Mathesia, která se věnuje studiu dědictví luterské reformace v Čechách a na Moravě. Živé ekumenické vztahy připomínají manželé Deegovi, kteří žijí ve Schwarzenbachu u Hofu. Paní Deegová je katolička a z Brna odešla, když jí bylo 5 let. Ale i ona ještě dovede povědět několik českých vět. Její manžel je evangelík.

S našimi hosty se poprvé setkáváme v sobotu večer na faře. Po vzájemném představení jdeme do kostela. Manželé Fischerovi, kteří k nám často jezdí a nechybí snad na žádném zasedání Jeronymovy jednoty, kde zastupují rakouský GAV a mají u nás řadu přátel, jsou dojatí. Do Christuskirche vstupují poprvé po víc jak 50 letech. Sestra Liselotte jde k oltáři, kde byla konfirmována, bratr farář stoupá na kazatelnu, odkud měl svá první kázání. Bratr Hlouschek usadá k varhanům, na něž nedoufal, že si ještě někdy zahraje. Zítra nás bude doprovázet.

Přichází svatodušní neděle. Naši hosté dostávají na faře zpěvník a německý překlad kázání a liturgie. Do kostela dnes nejdu v taláru sám, ale spolu se svými předchůdci - bratrem farářem Pokorným a Fischerem. Vstupní slovo má náš dnešní kazatel Miloš Rejchrt. Zní v češtině i němčině, abychom si ho mohli vzít všichni k srdci: "Přinášíš-li svůj dar na oltář a tam se rozpomeň, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem; potom teprve přijď a přines svůj dar" (Mt 5,23-24). Pěvecký sbor zpívá Jesu, meine Freude. Modlitby i kázání nám připomínají, jak nesnadné je vzájemné smíření a odpuštění. Jakob, který svého bratra podvedl, mu posílá dar na usmířenou: stádo velbloudů, ovcí a koz. Ale ani pak nemá odpuštění jisté a s úzkostí čeká, zda Ezau jeho nabídku přijme.

Za nás však zaplatil dar na usmířenou Ježíš Kristus. Proto můžeme slavit Večeři Páně. Beru do rukou patěnu s chlebem a čtu slova ustanovení. Podávám ji bratru Fischerovi, aby jí požehnal. A on mi podává kalich, abych po něm mohl opakovat: "To je krev má nové smlouvy, která se za mnohé vylévá na odpuštění hříchů." Podáváme si ruce na znamení smíření. Ozývá se varhany preludium na nejstarší bratrskou píseň: Radujme se vždy společně. A jak už to bývá, v nejpypjatější chvíli se odehraje i něco komického. Bratr Fischer rozdává lidem celé nudličky chleba, místo aby je lámal. Spěchám za ním, vždyť to bychom za chvíli neměli čím vysluhovat. Nakonec si vysluhujeme navzájem a objímáme jeden druhého.

Následuje mohutná improvizace bratra Hlouschky na Te Deum laudamus a přednáška Miloše Rejchrt, v které připomíná prohlášení našeho synodu, které vzbudilo v Německu na rozdíl od nás velikou pozornost. Vypráví o své práci v česko-německém Fondu budoucnosti a končí my-

šlenkou, že ve vztazích Čechů a Němců je třeba především překonat vzájemné předsudky.

Setkání pokračuje odpoledne ve farním sále, který je zaplněn do posledního místečka. Hosté vyprávějí své životní osudy. Vzpomínají i bratři faráři Jan Pokorný, který vypráví, jak byl za války vyslýchán kvůli kázání synodního seniora Křenka a Ctirad Novák, který se jako mladý chlapec účastnil převzetí německých budov naší církvi. Celé odpoledne citlivě moderuje bratr Pavel Bureš, který dal k setkání první impuls. Dovídáme se mimo jiné, že jeden z posledních kazatelů německého sboru byl z Brna okupačními úřady vykázán, protože vydával falešné křestní listy Židům. Celá věc však byla prozrazena a bratr farář Schenner si vzal život dřív než došlo k soudu. Je pochován v Závěřicích.

Bratr Eckert nabízí všem zájemcům ovládajícím německý jazyk možnost bezplatného objednání několika užitečných publikací, vydaných Evangelickou církví v SRN: "Rozdělující hradba jest stržena" (1998); "K situaci reformačních církví v Čechách a na Moravě" (1996); Přehled písemných materiálů publikovaných ve sborníku Mathesiovy společnosti "Erbe und Auftrag der Reformation in den böhmischen Ländern" (ročníky 1960 - 1998). Zaslání zprostředkuje farní kancelář Brno I.

O slovo se hlásí i bratr farář Veselý, který vzpomíná, jak se jako jilemnický vikář v roce 1945 setkal s prezidentem Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku Dr. Wehrenfennigem, který mu řekl, že němečtí evangelíci si přejí, aby jejich kostely a fary převzala právě naše církve, k níž měli největší důvěru. Je mezi námi i několik brněnských Němců, kteří zde mohli zůstat a scházejí se v německém kulturním sdružení. Jejich jménem mluví paní Nora Müllerová.

Nakonec odvážím manžele Fischerovy na vlak do Vídně. Známe se s nimi už řadu let. Když se budoval Betlém v Kloboukách, byli mezi prvními zahraňními hosty a dárči. Doporučili náš domov řadě svých přátel. Netušil jsem tenkrát, že se s nimi setkám i v této roli. Jako kdyby někdo naše dnešní setkání už tehdy připravoval.

Večer telefonuji tátovi do Prahy. Svě mládí a studia prožil v Brně. Je zvědav, jak se setkání podařilo. Vyprávím mu, jak jsme si s bratrem Fischerem podali kalich s krví Páně. A přitom mě napadá, nač jsem celou dobu myslel. Už nebudeme v cizím.

Jiří Gruber

Děti a hodiny se nesmějí jen stále natahovat, musí se také nechat jít.

Jean Paul

Potopa v Diakonii

Na Zelený čtvrtek jsem zamkla dveře střediska Diakonie půl hodiny před začátkem večerních pašijí. Těšila jsem se na velikonoční svátky, které pro mě i mé zaměstnance právě začínaly. Když jsem po bohoslužbách vyšla s manželem z Červeného kostela, byla jsem příjemně překvapena teplým jarním večerem. Napadlo mě, že se ještě zastavím ve středisku Diakonie a nastavím kotel ústředního topení na minimum. Nabídlí jsme setře Zu-

kalové, že ji vezmeme domů autem, jen se na chvíli zastavíme na Hrnčířské.

Ostatní zůstali sedět venku v autě a já jsem šla dovnitř. Když jsem odemkla hlavní vchod a vstoupila do chodby, uvědomila jsem si, že slyším jakýsi zvláštní zvuk. Spěchala jsem do suterénu ke kotli a bylo mi čím dál tím jasnější, že někde teče voda. Běžela jsem do prádelny. Zde bylo všechno v pořádku. Utíkala jsme tedy do kotelny. Rozsvítila jsem a zhržila se – ze zásobníku teplé vody “valila” voda obrovským proudem. Ani jsem si neuvědomovala, že stojím po kotníky ve vodě. Běžela jsem pro manžela. Ten bez váhání zahučel v nových polobotkách do vody a uzavřel přívod vody do bojleru. Bála jsem se, co uvidím, až otevřu dveře do nové tělocvičny, která je naší chloubou. Se zatajeným dechem jsem otevřela dveře. Díky Bohu! Mokré byly pouze schody a kus koberce. Spolu s manželem, Lydinkou a správcem střediska bratrem Ryšavým, kterému jsem zatelefonovala, jsme začali potopu likvidovat. Bylo třeba vynosit židle, vyklidit sklad a zachránit glazury a hlínu z keramické dílny. Vodu jsme nabírali lopatkou do věder a nosili po schodech do prádelny. Končili jsme po někdy 22. hodině.

Děkuji sestře Zukalové, bratru Ryšavému a manželovi za pomoc. A hlavně Pánu Bohu, že mě poslal do Diakonie ještě ten večer, abychom zabránili katastrofě, ke které by došlo, kdybych přišla do střediska až v úterý po velikonočních svátcích. Na Zelený čtvrtek 1999 asi hned tak nezapomenu.

Eliška Soběslavská

Dítě je jako kniha, kterou bychom měli číst a do které bychom měli psát.

Peter Rusegger

Domáci pobožnost

Ž 65,10-14

Navštěvuješ zemi, Hospodine,

hojností ji zahrnuješ,

velmi bohatou ji činíš.

Boží potok je naplněn vodou,

pečuješ jím o obilí,

ano, máš o zemi péči:

Zavlažuješ brázdy, kypříš hroudy,

vydatnými prškami ji činíš vládčnou;

žehnáš tomu, co z ní raší.

Ty svou dobrotou celý rok korunuješ,

ve tvých stopách kane tučnost,

kane na pastviny v stepi,

pahorky jásotem se opásaly.

Louky se oděly stády,

doliny se haly obilím,

zvučí hlaholem a zpěvem.

Léto je doba dovolených a školních prázdnin, doba oddechu, odpočinku. Tak to často vidí lidé z města. A obdobně často se stane nám, městským lidem, že cestou na prázdniny jenom koutkem oka zahlédneme, jak se na polích nejprve zelená, a jak potom zlatně obilí. Ale ovšem, uvědomíme si: léto jsou přece také žně. Letní dny představují nejintenzivnější část zemědělského roku. Sklizeň, získávání plodů země. Rolnické prostředí (tedy to prostředí, které se nám stará o každodenní potravu) tady potkává zvláštní událost spojující námahu s radostí.

Bůh dává lidem zemi. Nejen k tomu, abychom na ní stavěli domy, továrny, sklady, dálnice a letiště, ale také zemi jako pole a zahrady, zemi k obdělávání. Bůh dává zemi – a dává nám s ní i to, co na ní vyrůstá. Z tohoto Božího obdarování získává také náležitou podobu naše lidská činnost. Bůh nám dává zemi jako prostor, ve kterém se nám lidem sluší pracovat. Práce je náležitá – a není to náš poslední

cíl. Práce je náležitá – a život nemáme z toho, co si odpracujeme. Život nám poskytl jeho Tvůrce a Dárce.

Před tisíciletími postřehl starozákonní zpěvák, že kvůli nám – proto, abychom žili – Hospodin proměňuje zemi, která měla plodit jen trní a hloží (Gn 3,18). Proměňuje ji v domov – přívětivý na pohled a poskytující pokrm a nápoj. Dává nám na ní čas pro práci konanou v potu tváře. A dává také čas pro odpočinek. Chvilé radosti z toho, co je kolem nás krásného. Podívejte se přece kolem sebe, slyšíme, a zkuste vyjmenovat, za co vše máme příležitost vyslovit Pánu Bohu vděčnost.

Lidský pobyt ve světě a lidská práce na této zemi ovšem mění podobu světa. Mění přírodu v lidské prostředí. Čím dál, tím naléhavěji se v této souvislosti ozývá otázka: Jaká bude ta podoba, kterou svému světu dáme? Jak přijímáme to, co nám bylo od Boha svěřeno k životu? Je to, jak nakládáme se svým světem, projev odpovědnosti, nebo projev kořistnictví? Co z věcí kolem nás odevzdáme budoucím generacím? Jak se nám podaří vydat počet z hospodaření se svěřeným? I v létě bývá příležitost zamyslet se nad mnoha otázkami. I v létě, v době odpočinku, bývá příležitost uvědomovat si, čím nás Bůh obdaroval a čím nás pověřil, když nám svěřil zemi i s tím, co je na ní.

Provázej nás, Bože, když pracujeme. Provázej nás, když odpočíváme. Daruj posilu unaveným. Buď s těmi, kdo nemají sílu k žádné práci. A pomoz nám, ať vděčně přijmeme, co je nám na této zemi darováno – a s důvěrou očekáváme, že nás ještě obdaruješ: nekončící radostí a pravým odpočinkem před tvou tváří na věky. Amen

Píseň z Evangelického zpěvníku č. 179.

ju

Společenská rubrika

Sbor Brno I

1.7.	Koehlerová Bedřiška z Brna - Zábrdovic	92 let
4.7.	Freislebenová Božena z Brna	82 let
5.7.	Doláková Vlastimila z Brna - Pisárek	80 let
5.7.	Pilátová Krista z Brna - Zábrdovic	90 let
6.7.	Pivcová Marie z Brno - Černých Polí	70 let
6.7.	Tomanec Zdeněk z Brna - Bystřice	20 let
7.7.	Plívová Libuše z Brna - Lužánek	80 let
7.7.	Smílek Lukáš z Ochozu u Brna	10 let
7.7.	Zezulová Jindřiška z Modřic	86 let
8.7.	Sláma Jan z Brna - Žabovřesk	93 let
11.7.	Lacko Vincent z Brna - Stráň	87 let
11.7.	Ošmerová Milena z Brna - Řečkovice	50 let
11.7.	Václavíková Vlasta z Brna - Štýřic	95 let
12.7.	Veverková Marie z Ostopovic u Brna	91 let
12.7.	Dubová Jana z Brna - Slatiny	20 let
14.7.	Muellerová Marie z Brna - Holásek	81 let
14.7.	Stehlík Emil z Brna - Stráň	93 let
16.7.	Ježková Jitka z Brna - Stráň	96 let
17.7.	Břenková Marie z Brna - Žabovřesk	92 let
17.7.	Korytářová Eva z Brna - Žabovřesk	10 let
19.7.	Běhal Alois z Modřic	86 let
19.7.	Bureš Jaroslav z Brna	50 let
23.7.	Mošková Alžběta z Brna 2	88 let
26.7.	Brettschneiderová Lydie z Brna - Holásek	81 let
26.7.	Syptáková Anna z Brna 2	86 let
28.7.	Loubal Jaroslav z Brna - Pisárek	60 let
28.7.	Zukal Petr z Brna - Bystřice	40 let
6.8.	Chalupník Jiří z Brna	60 let
8.8.	Novotná Doubravka z Brna - Kohoutovic	20 let
8.8.	Sypták Jan z Brna - Stráň	20 let
11.8.	Burget Leo z Brna - Žabovřesk	70 let
13.8.	Slámová Věra z Brna - Žabovřesk	87 let
15.8.	Mueller Adolf z Brna - Holásek	80 let
15.8.	Ondrová Blahoslava z Brna - Žabovřesk	84 let
15.8.	Rozbořil Blahoslav z Brna	40 let
20.8.	Tomková Božena z Brna - Horních Heršpic	83 let
25.8.	Zezula Zdeněk z Modřic	50 let
26.8.	Krčmář Jaroslav z Brna - Žabovřesk	30 let

Sbor Brno II

Všem jubilantům blahopřejeme a vypošujeme Boží požehnání do dalších dnů a let.

2.7.	Sáva VINTERA z Brna - Starého Lískovce	82 let
4.7.	Milada KAŠPAROVÁ z Brna	83 let
5.7.	Libuše TVRZOVÁ z Kuřimi	78 let
5.7.	Věra VAŠÍKOVÁ z České	77 let
8.7.	Věra RANDÝSKOVÁ z Brna	75 let
10.7.	Jaroslav KUDLA z Brna	84 let
12.7.	Jaroslav BRODSKÝ z Brna	76 let
16.7.	Zdenka ŠPAČKOVÁ z Brna	70 let
17.7.	Gusta PSOTOVÁ z Brna	86 let
21.7.	JUDr. Bořivoj KOLDOVSKÝ z Brna	76 let
21.7.	Zdeňka ŠVYHNOSOVÁ z Brna - Lesné	76 let
25.7.	Jindřich DOBEŠ z Brna - Bystřice	90 let
25.7.	Ervín FOLWARCZNÝ z Brna - Černých Polí	83 let
27.7.	Věra ZAORALOVÁ z Brna - Bohunic	81 let
28.7.	Olga STRMISKOVÁ z Brna - Kohoutovic	78 let
2.8.	Marie HUSÁKOVÁ z Brna - Řečkovice	81 let
2.8.	Hermína FUSKOVÁ z Brna	88 let
2.8.	Zdeňka ŠIMÁČKOVÁ z Brna - Král. Pole	78 let
3.8.	Emilie KUČÍKOVÁ z Brna - Král. Pole	81 let
4.8.	Marie STEJSKALOVÁ z Brna - Řečkovice	95 let
6.8.	Gabriela KARÁSKOVÁ z Brna	78 let
6.8.	Růžena PERNOVÁ z Brna - Král. Pole	87 let
6.8.	Albert ŠTĚBA z Brna	80 let
9.8.	František MATOUŠEK z Brna	88 let
10.8.	Jiří STANĚK z Brna - Král. Pole	77 let
10.8.	Zdeněk VOJTÍŠEK z Brna	76 let
11.8.	Eliška VERMOUSKOVÁ z Kuřimi	79 let
15.8.	Miroslav KUNZ z Drásova	80 let
17.8.	MUDr. Miroslav ČECH z Brna	77 let
18.8.	Anna RADLIČKOVÁ z Tišnova	86 let
20.8.	Josef ČUDLÝ z Brna	70 let
21.8.	Růžena ŠKERÍKOVÁ z Dambořic	92 let
21.8.	Milan KALABUS z Brna - Král. Pole	70 let
22.8.	Štěpánka ZÁLEŠÁKOVÁ z Brna	77 let
23.8.	Marie KACKOVÁ z Brna - Král. Pole	76 let
25.8.	MUDr. Miroslav ŽENATÝ z Brna	75 let
29.8.	Věra ZEMANOVÁ z Brna	81 let

Výběr byl proveden způsobem 70, 75 a více let

V červnu byl pokřtěn: Antonín Viceník, narozen 23. září 1998.

V květnu a červnu byli pokřtěni:

16. května Samuel Kyša z Brna, narozený 27. února 1999
30. května Barbora Kunderová, narozená 15. září 1998
6. června Samuel Sedlák z Brna, narozený 28. dubna 1998
13. června Lubomír Zálešák z Brna, narozený 9. 3. 1999
13. června Viktor Zálešák z Brna, narozený 2. 1. 1980
13. června Kateřina Reichová z Brna - Černovic, narozená 31. 10. 1978

Za člena sboru byl přijat:

JUDr. Lubomír Zálešák z Brna

V červnu byli oddáni:

24. června Mgr. Václav Horák z Pardubic a Mgr. Viera Demianová z Žiliny

V květnu a červnu jsme se rozloučili:

16. května Blahoslav Kraus z Brna, narozený 1915
26. května Jindřich Nekuda z Brna, narozený 1924
27. května Milada Krupičková z Brna, narozená 1920
21. června Hana Procházková z Brna, narozená 1914
22. června Marie Vyhnalíková z Brna, narozená 1910

Z Kavárničky

Konec školního roku a nyní doba prázdnin či dovolených způsobují, že se mnoho aktivít na léto odmlčí.

Ne tak "Kavárnička", ta nemá žádnou dovolenou, naopak!

I nadále bude otevřena každou středu od 15 do 17 hod. v sále na Opletalově ulici. Kdo přijde, může se těšit na pěkné společenství, na oba programy (první duchovní, druhý různý) a o přestávce na kávu nebo čaj.

Stálí účastníci Kavárničky rádi přivítají i ty bratry a sestry, kteří ještě mezi námi nebyli a také se chtějí společně s námi i uprostřed týdne zamyslet nad textem z Písma.

Křehlíková

Tryzna v Kounicových kolejích

Už po sedmé se v areálu Kounicových kolejí v Brně konalo ekumenické shromáždění brněnských církví k uctění památky všech těch, kdo zde v areálu kolejí, na všech popravištích i v koncentračních táborech druhé světové války položili své životy v boji proti nejzvrůdnější, protože maximálně organizované, podobě zla. Přítomní duchovní (Římskokatolické církve, Československé církve husitské, Českobratrské církve evangelické, Církve apoštolské i Židovské obce) každý ve svém zamyšlení i modlitbách shodně vyjádřili úctu před všemi těmi, kdo se "až do krve protivili" zlu. Nestačí vzpomínat. Pro budoucí život, pro jeho zachování nesmíme přeselehnout výzvu, kterou tyto oběti pro nás zanechaly. Celé shromáždění pěkně doprovodili zpěvem mladí z farnosti svatého Augustina.

Shromáždění, které se v Kounicových kolejích v pondělí 14. června 1999 v 17 hodin sešlo, nebylo, přes veškerou publicitu, velké. Jen několik desítek starších lidí. I tato skutečnost leccos vypovídá o našem dnešku a jeho nezájmu o kořeny, z nichž vyrůstá a které ho spolutvoří.

ot

Brněnská diecéze má nového biskupa

V sobotu 29. května 1999 se chrám Československé církve husitské v Brně na Botanické ulici zaplnil do posledního místa a ještě víc. Důvody byly dva: dlouholetý biskup brněnské diecéze, Mgr.

Vratislav Štěpánek, se loučil a předával úřad svému nástupci. Tím byl zvolen mladý farář husitské církve z Kuřimi, ThDr. Petr Šandera, který má mezi svými kolegy jméno jako starozákonník. Brněnská ekumena se sešla. Řady hostů ze všech církví rozšířili i zástupci německých církví. Nově ordinovaný biskup Petr je už pátým v pořadí, který střídá v tomto úřadě starší generaci. Československá církev prochází výraznou generační obměnou. Předlouhé shromáždění posléze ústilo do jednomyslného modlitebního přání, aby nově ordinovaného provázelo požehnání a dary Ducha svatého.

ot

Svědectví písní

Pěvecký sbor Cantate Domino, který řídí Lydie Pospíšilová, vystoupil na koncertě v rámci Hudebních slavností Vysočiny v Humpolci. Festival pořádá občanské sdružení pro rozvoj kulturních tradic Vysočiny pod záštitou nadace ARTAMA. Už od dubna se konají koncerty ve Světlé n. S., Žďáru n. S., Novém Městě, Jihlavě, Chotěboři a dalších městech regionu.

Nás pěvecký sbor zazpíval část svého repertoáru duchovních písní od Bacha, Schütze, Komenského, Husa a dalších, slovem nás doprovázela Martina Nykodýmová. Současně vystoupilo i Humpolecké orchestrální sdružení, které zahrálo Brixioho varhanní koncert. V evangelickém kostele se tentokrát sešli nejen evangelíci z místa i okolí, ale i milovníci hudby, kteří mají málokdy možnost slyšet o milosti a lásce Boží, o důvěře a naději křesťanů. Jsme velice rádi, že jsme jim to mohli slovy našich písní říct.

Výročí měsíce

ThB. Jan Přemysl Šebesta

* 14. 6. 1904 + 28. 8. 1972

Jen pět let chybí do stého výročí narození mého otce, jednoho z brněnských farářů a seniorů – ThB. Jana Přemysla Šebesty. Byl synem pečeckého faráře Jana Vladimíra, který stál při zrodu ČCE a jejích četných aktivit (např. Jeronýmovy jednoty), a vnukem licenciáta Františka Šebesty, jehož některé z básněné žalmy dosud rádi zpíváme.

Jan Přemysl se narodil na faře v Krouně, povyrosl v Soběhrdech a jako student a skaut se hrdě hlásil rýmovánkou: "Jsem Čech, jsem z Peček." (Ve francouzštině a angličtině to asi vyznělo lépe.) Poctivé studium, skauting a smysl pro humor mu otevíraly dveře i srdce řady přátel při studiích teologie ve Štrasburku, Curychu i v Edinburku. Svou vlastní práci začal na sboru ve Sněžném v roce 1929. Tehdy se také oženil se studentkou teologie Marií Novákovou, pocházející z písmácké rodiny z černilovského sboru. O rok později začal vychovávat dceru Mirjam, nyní Doležalovou, jakožto další farářskou generaci. Po zvolení za faráře v Břeclavi tam začal stavět sborový dům, se kterým jsem já stejně starý.

Válečné události – zábor Břeclavi – nás donutily k ústupu do Hodonína, kde se dvakrát stavěla fara, (tu první, rozbombardovanou, odnosil tatínek v kýblech na skládku). Chabé zdraví paní farářové bylo v roce 1947 důvodem ke změně klimatu do Vysokého Mýta. Sem se sjížděla skupina farářů a profesorů k probírání poválečného zaměření teologie ČCE.

Sblížení s brněnskou mládeží na Sázavě, kde se farář Šebesta podílel na vedení biblických kurzů, jistě mělo vliv na jeho zvolení za kazatele v Brně – po Dr. Viktorovi Hájkovi, který se stal synodním seniorem a odešel do Prahy. Brněnský sbor tehdy – v roce 1950 – čítal na 7000 duší. Takovému počtu nemohl jeden člověk dělat pastýře, byť s pomocí vikáře, paní fa-

rářové, katechetů a houfu učitelů NŠ. Ke všem starostem proto přibyla velká práce s rozdělením sboru. Nejlépe na 3 úměrné ke každému brněnskému kostelu. Jenže takový nárůst úřady nepovolily. Muselo se vše předělat na sbory dva, pak najít kazatele, uspořádat volby, ustavit staršovstva atd. Za faráře I. sboru byl vybrán Dr. Jan Pokorný, který zůstal spolupracovníkem J. Šebesty až do konce jeho života. Vzácná paní farářová Marie Šebestová zemřela koncem roku 1951.

Od ledna roku 1953 byl JPŠ zvolen seniorem. Tíhu toho úřadu v nelehké době nesl po 3 šestiletá období. V roce 1955 se znovu oženil s katechetkou sboru Naděždou Loubalovou, s níž měl pak syna Daniele. V osobním životě držel vždy přísnou kázeň skautů. Den začínal v 6.30, končil ve 22.30. Po dopolední kancelářské práci a přípravě oběd, chvíle práce na zahrádce, pak pastorační návštěvy v nemocnici a v rodinách, sborové aktivity a večer korespondence, studium nebo četba při poslechu tiché klasické hudby. A všechno s osobními modlitbami. Svá kázání připravoval obvykle po tři dny podrobným studiem textu v původních jazycích a úzkostlivým ověřováním jeho souvislosti s celkem biblické zvěsti. Důvěra v záchrannou lásku Ježíše Krista mu pomáhala překonávat krize a vždy znovu povstávat k cestě kupředu. Chtěl věrně kázat evangelium až do konce svého života.

Bratr farář Pokorný po jeho smrti napsal v KJ, že brněnský sbor měl díky také jeho službě vzácnou výsadu nepřetržitě linie věrného biblického svědectví, přinášející již Václavem Pokorným a Dr. Viktorem Hájkem. Také on stál v září dvou biblických slov, která často v Brně zazněla: "My kážeme Krista" a "Králi věků nesmrtelnému, neviditelnému, samému moudrému Bohu budiž čest a sláva na věky věků."

Jan Samuel Šebesta

Prázdninové kurzy na Blažkově

Seniorátní odbor mládeže brněnského seniorátu a YMCA Brno pořádají opět prázdninový kurz pro mládež v termínu od neděle 22. srpna do soboty 28. srpna. Přednášet bude bratr farář Daniel Blažek z Břeclavi o "Starozákonním pojetí života" a bratr prof. Jaromír Procházka o "Lidských právech skrz naskrz aneb proč, kdy a jak vznikla, o co jde a k čemu nám jsou".

Bude se také sportovat a i jinak dovádět. Přihlašujte se u Dana Popeláře, Úvoz 100, Brno 602 00, tel: 75 95 60. Ubytování + strava + režie = 690 Kč za celý týden. Bližší informace budou přihlášeným zaslány obratem. Vedení kursu: Dan Popelář.

Blažkovské kuratorium pořádá pro všechny, kdo mají čas a chtějí strávit příjemně zbytek léta, pobyt ve středisku na Blažkově v termínu od soboty 28. srpna do soboty 4. září.

Duchovní program bude pod vedením sestry jáhenky Hany Najbrtové z Myslibořic s ranní a večerní pobožností a rozhovorem na téma: Církev ve světě a její činnost, Prosby Otčenáše, Diakonie, ekumenické vztahy, duchovní služba ve věznicích, v armádě, sektách atd.

Přihlašujte se u Petra Sochy, Táborská 1245, 615 00 Brno, tel: 48212197. Cena pobytu 700 Kč. Na pobyt se mohou přihlásit jednotlivci, rodiny s dětmi a manželské páry, které touží po bratrském a sesterském společenství.

Týden ve sboru Brno I

Během prázdnin:

Každou středu v 15 hodin Kavárnička
Každou neděli v 8.40 modlitební chvíle
Každou středu od 19 hodin mládež

Kdy začneme v září ?

Biblická hodina pro děti

Od úterý 7. září v 17 hodin
Od pátku 10. září v 15 hodin - Rychmanov

Dětský klub

Od úterý 7. září v 17 hodin

Konfirmační cvičení I. ročník

Od čtvrtka 16. září 16 hodin

Konfirmační cvičení II. ročník

Od středy 15. září v 16 hodin
Od pátku 10. září v 17 hodin - Rychmanov

Dorost

Od úterý 7. září v 18 hodin

Biblická hodina I

Od čtvrtka 16. září v 17 hodin

Biblická hodina II

(přípravka pro učitele NŠ)
Od středy 8. září v 18.30

Příprava ke křtu

Podle dohody

Vzdělávání

Pondělí 27. září v 19 hodin

Staršovstvo

Pondělí 6. září v 18.30

Redakční rada Setkávání

Středa 8. září v 19.30

Pokud není uvedeno koná se vše na faře.

Tady máš kámen

Byla mladou maminkou v době, kdy se ještě věřilo, že "metla vyhání děti z pekla". V hloubi srdce tomu vlastně vůbec nevěřila, ale jednoho dne provedl její malý syn něco, za co si podle jejího mínění zasloužil pořádný výprask, první v životě. Prikázala mu, aby šel do zahrady a sám se podíval po nějakém klacku, který pak měl přinést.

Chlapec šel a dlouho se nevracel. Konečně přišel s pláčem zpátky a řekl: "Nemohl jsem žádný klacek najít, ale tady máš kámen; ten po mně můžeš hodit."

Tu ale začala matka také plakat, protože najednou viděla všechno očima dítěte. Dítě si muselo myslet "Maminka chce, aby mě to bolelo, a k tomu se hodí i kámen".

Maminka vzala synáčka do náruče a chvíli plakali spolu. Pak položila kámen na polici v kuchyni a tam zůstal ležet jako stálá připomínka slibu, který si v tuto chvíli dala "Nikdy žádné násilí!"

Astrid Lindgren

Sovět bude lidštější, život šťastnější, budou-li se lidé stále znovu snažit, aby odstranili spory a vzájemně se smířili. Bez vzájemného odpuštění není spořádané soužití možné, neexistuje mezi lidmi mír – ani doma, ani ve světě.

Co byste si měli rozmyslet?

Snažíte se o dobrou výchovu svých dětí? Cítí se vaše děti u vás doma dobře? Uděláte si na své děti čas? Věnujete jim dostatek nutné péče? Vycházíte dětem

správným způsobem vstříc, mají-li potřebu se ptát, vypovídat se, setkat se s vámi, pocítit bezpečí a jistotu? Stává se občas, že necháváte své děti, ale i svého manželského partnera s jejich prosbami, úkoly nebo nesnázemi samotné? Staráte se ve své rodině vhodně o změnu a slavnostní chvíle, o odpočinek a volný čas, o veselou mysl a hru? Pečujete o náboženskou výchovu svých dětí? Modlíte se se svými dětmi?

Jak je to u vás? V jedné dětské slohové práci stálo:

„Otec je někdo, kdo tě miluje ne proto, že jsi hezký nebo chytrý nebo že máš dobré vysvědčení, ale proto, že jsi to právě ty.“

Jak je to u vás?

Reinhard Abeln

Josef kardinál Hüffner (1906 -1987), dřívější kolínský arcibiskup, jednou řekl: "Smíření vychází z pokání. To znamená: Naše ochota smířit se je pravá jen tehdy, jsme-li ochotni bezcenné jednání napravit, kát se, spor ukončit, urovnat ho, odpustit a odpuštění přijmout. Výrok „S ním už nechci nic mít“ je nelaskavý a nekřesťanský."

Už Písmo svaté nás napomíná: "Usilujte o pokoj se všemi... Dbejte na to, ať nikdo nepromešká Boží milost, ať se nerozbují nějaký jedovatý kořen, který by nakazil mnohé" (Žid 12, 14n).

Smíření přináší pokoj

Naučili jsme se létat jako ptáci a plavat jako ryby.

Ale nenaučili jsme se prostému umění žít jako bratři.

Martin Luther King

Pro mládež

Štěkající teolog

Těžce nemocný uchopil lékařovu ruku:

„Je mi tak úzko ze smrti. Řekněte mi, pane doktore, co mě po smrti čeká? Jak to bude vypadat na druhé straně?“

„Nevím,“ odpověděl lékař.

„Vy to nevíte?“ zašeptal umírající.

Místo odpovědi otevřel lékař dveře do chodby. Vběhl dovnitř pes, vyskočil na něj a vůbec projevoval radost, že zase vidí svého pána.

Tu se lékař obrátil k nemocnému a řekl: „Pozoroval jste, jak se ten pes chová? Nikdy předtím v této místnosti nebyl a nezná lidi, kteří tady bydlí. Ale věděl, že jeho pán je na druhé straně za dveřmi. Proto radostně vyskočil, jakmile se dveře otevřely. Podívejte se, já také nevím nic bližšího, co nás po smrti čeká; stačí ale vědomí, že je na druhé straně můj Pán a Mistr. Proto také jednou, až se otevrou dveře, s velkou radostí vejdu.“

Napij se vincentky

K svatému Vincenci přišla jedna žena a hořce si stěžovala na svého muže. Je prý takový mrzout a prchlivec, že už se to s ním nedá vydržet. Mistr Vincenc by jí

přece jen dal nějaký prostředek, aby v jejím domě opět zavládl pokoj.

„Jdi k našemu klášteru,“ řekl jí světec, „a řekni bratru vrátnému, aby ti dal trochu vody z klášterní studny. Až potom přijde domů tvůj muž, spolkní doušek této vody. Opatrně ji však převaluj v ústech. A uvidíš!“

Žena věrně jednala podle světcova návodu. Když se večer vrátil její muž domů, začala se v něm opět vzmáhat nevole a netrpělivost. Žena se rychle napila tajemné vody a rychle stiskla rty, aby si zázračnou vodu podržela v ústech. A opravdu. Muž brzy zmlkl. Pro dnešek byla bouře zažehnána.

Žena vyzkoušela tento zázračný prostředek ještě několikrát: vždycky stejný zázračný úspěch! Její muž byl od té doby jako vyměněný. Začal znovu používat milá slova a chválil dokonce její mírnost a trpělivost.

Žena, celá blažená z mužovy proměny, spěchala ke světci a s radostí mu vyprávěla o úspěchu zázračného prostředku.

„Tenhle zázrak nezpůsobila voda z klášterní studny, milá dcero, ale tvé mlčení. Dříve jsi dráždila svého muže svým odporováním. Tvé mlčení ho umírnilo.“

Ještě dnes existuje ve Španělsku přísloví: Napij se vincentky.

Co myslíte. Neměli bychom se jí i my tu a tam také trochu napít?

Neumí o pravý čas promluvit, kdo neumí o pravý čas mlčet.

Cicero

Zprávy ze staršovstva - Brno I.

Staršovstvo se na své poslední schůzi před prázdninami zabývalo převážně hospodářskými záležitostmi. Kladně byly hodnoceny svatodušní bohoslužby smíření, sborový víkend na Blažkově a vystoupení pěveckého sboru v Humpolci.

Z připravovaných akcí bylo odsouhlaseno vystoupení dětského pěveckého sdružení z partnerského sboru z Bratislavy – Petržalky 25. - 26. září a návštěva děkana EBEFKU prof. Petra Pokorného 10. října. V září a říjnu proběhne v Červeném kostele celostátní přehlídka výtvarných prací žáků ZUŠ "Oči dokořán", která se koná pod záštitou Magistrátu města Brna.

Staršovstvo dále jednalo o možnosti zlepšit vytápění v Červeném kostele. Stavební komise navrhla přidat k stávajícímu topení do 24 lavic sálavé panely. Tato investice by činila cca 130 tisíc Kč. Staršovstvo nakonec rozhodlo vyžádat si ještě jednu odbornou expertizu, aby mohlo v září rozhodnout. Na faru na Pellicově bude zakoupen a instalován nový plynový kotel, aby se snížila nadměrná spotřeba. Pěveckému sboru byla odsouhlasena finanční podpora na prázdninové soustředění. O svém jednání informovaly komise stavební, finanční, liturgická a evangelizační odbor. Byl opraven hrob sestry Rafajové. Nabídka na převzetí její písemné pozůstalosti bude postoupena muzeu nebo Památníku písemnictví. Do sborového sálu bude zakoupen nový koberec, opraveny sedačky a do kanceláří instalovány žaluzie. Bylo po-

děkováno sestře Najbrtové za obětavé vybírání darů pro JJ. Sbírkou darů se podařilo zvýšit o 50 %. Všem dárcům děkujeme.

Nakonec se staršovstvo obšírně zabývalo nejvhodnějším zařazením sborových ohlášení do pořadu bohoslužeb, protože nedávno provedená změna získala nejmenší podporu. Zazněly hlasy podporující zařazení ohlášek na začátek (vyvrcholením bohoslužeb má být kázání případně Večeře Páně, na začátku vhodné představit hosta). Opačné hlasy upozorňovaly na to, že lidé chtějí slyšet na začátku věci podstatné a jejich pozornost postupně klesá. Dalším argumentem bylo umožnit dětem účast na modlitbě a četní z Písma, než odejdou do NŠ. Nakonec bylo rozhodnuto na návrh liturgické komise rozdělit ohlášky do dvou částí. Po vstupním verši kazatel shromáždění přivítá a poví nejdůležitější věci týkající se vlastních bohoslužeb. Druhá část ohlášek, týkající se následujícího týdne bude po třetí písni (po kázání) a měl by je číst presbyter. Nové písně se budou zpívat buď před kázáním nebo po ohláškách. Tento pořad bohoslužeb začne od neděle 4. července.

Bratr farář požádal presbytery, aby zhodnotili první rok jeho práce ve sboru formou jakéhosi "vysvědčení". Celkové hodnocení (ze 14 hlasů) vyznělo následovně: kázání 1, katecheze 1, pastorační 2, organizace sboru 2.

jg

SBOROVÁ SHROMÁŽDĚNÍ

ZÁŘÍ 1999

9.00 ČK	Jiří Gruber, VP zahájení školního roku	5. září 14. po Trojici	9.00 BD	Jaroslav Vitek
14.15 Rych	Jiří Gruber		10.30 Kuř	Jaroslav Vitek
8.30 BK	Olga Tydlitátová	12. září 15. po Trojici	13.45 Tiš	Jaroslav Vitek
10.00 ČK	Olga Tydlitátová		9.00 BD	Jaroslav Vitek
8.30 BK	Jiří Gruber	19. září 16. po Trojici	9.45 Tiš	
10.00 ČK	Jiří Gruber		9.00 BD	Naděje Popelářová, Jaroslav Vitek
14.15 Rych	Jiří Gruber		konfirmace	
			13.45 Tiš	Jaroslav Vitek
			19.30 BD	
8.30 BK		26. září 17. po Trojici	9.00 BD	Naděje Popelářová
10.00 ČK			9.45 Tiš	Eva Pilátová
	dětský pěvecký sbor z Bratislavy			
8.30 BK	Jiří Gruber	3. října 18. po Trojici	9.00 BD	dr. Jan Pokorný, dikční, VP
10.00 ČK	Jiří Gruber		10.00 Kuř	Naděje Popelářová
14.15 Rych	Jiří Gruber		13.45 Tiš	Naděje Popelářová
	rodinná neděle			

LEGENDA:	BK	Betlémský kostel	BD	Blahoslavův dům
	ČK	Červený kostel	Tiš	Tišnov
	Rych	Újezd - Rychmanov	Kuř	Kuřim
	fara	Opletalova 6	VP	Večeře Páně

Výsledek sbírky darů na Jeronymovu jednotu ve sboru Brno I a II.

	rok 1998	rok 1999
Hlavní dar lásky – Brno I	10.994	8.332
Hlavní dar lásky – Rychmanov	540	1.095
Sbírka darů - Brno I	25.330	38.084
Sbírka darů – Rychmanov	2.720	3.500
Celkem Brno I	39.584	51.011
Hlavní dar lásky – Brno II	13.000	6.265
Sbírka darů – Brno II	25.175	30.000
Celkem Brno II	38.175	36.125

SETKÁVÁNÍ - brněnský evangelický měsíčník. Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. **Odpovědný redaktor:** J. Gruber, J. Vitek. **Na čísle spolupracovali:** Marek Baláš, Miloslav Cahlík, Iva Malíková, Ludmila Marková, Daniela Ryšavá, Ctirad Novák, PhDr. Eva Šimková, RNDr. Blahoslav Šimek, Katka Valentová a externí spolupracovníci. **Registrováno pod číslem:** R7/98. Vychází 10 × ročně poslední neděli v měsíci. Časopis je možno objednat na adrese sboru ČCE Brno I. Na stejnou adresu je možno posílat i literární příspěvky. **Doporučená cena 10 Kč.** **Adresa sboru ČCE Brno I - Opletalova 6, 602 00 Brno, tel.: 05/42211453.** **Adresa sboru ČCE Brno II - Lidická 79, 602 00 Brno, tel.: 05/41 21 24 69.** **Datum uzávěrky příštího čísla:** 20. 8. 1999.